

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: V. Orîndaș
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Popova, M. Moraru, A. Panov

Dosarul nr. 2rac-48/15

Î N C H E I E R E

05 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Ion Corolevski, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Cebacot”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Telemedia Group” SA împotriva SRL „Cebacot” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 21 mai 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2008, ÎM „Telemedia Group” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cebacot” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 25 iunie 2004, între ÎM „Telemedia Group” SA și SRL „Cebacot” a fost încheiat contractul de mandat privind primirea plăților de avans nr. 18/1. În conformitate cu art. 1.1. din contractul menționat, distribuitorul s-a obligat să efectueze din numele și din contul ÎM „Telemedia Group” SA de a încasa prin intermediul filialelor/reprezentanțelor sale, plățile de avans pentru cartele MCC Calling Card și Telcard. Conform p. 2.2.6. din contract, distribuitorul sa obligat sa transmită ÎM „Telemedia Group” SA timp de 5 zile bancare, toate mijloacele bănești primite din tranzacțiile efectuate în scopul executării contractului.

În procesul executării mandatului s-a format o datorie de 89 271,25 lei, care nu a fost achitată de către pîrît nici pînă în prezent, fapt confirmat prin actele de primire-predare a cartelelor, facturile de expediție, rapoartele de vânzări și facturile fiscale privind comisionul reținut de distribuitor pentru serviciile sale.

Mai indică reclamantul, că pentru neîndeplinirea la timp a obligațiilor pecuniare, distribuitorul conform art. 619 CC, datorează o dobîndă de întîrziere în sumă de 9 803,94 lei.

Menționează că la 11.07.2008, a înaintat pîrîtului pretenția cu propunerea de a soluționa pe cale amiabilă litigiul apărut, însă nu a primit nici un răspuns la pretenția dată.

Solicită reclamantul, încasarea de la pîrîtului SRL „Cebacot” datoria în sumă de 89 271,25, ce rezultă din executarea contractului de mandat; 9 803,94 lei -

dobânda de întârziere pentru neîndeplinirea obligațiilor pecuniare, în conformitate cu art. 619 CC, cât și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2 972,26 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 16 noiembrie 2009 s-a dispus scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2013, a fost admis recursul declarat de către ÎM "Telemedia Group" SA, casată încheierea din 16 noiembrie 2009 cu remiterea pricinii după competență în Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 mai 2014, acțiunea a fost admisă integral, s-a încasat de la SRL „Cebacot” în beneficiul ÎM "Telemedia Group" SA datoria în sumă de 89 271,25 lei, dobânda de întârziere în sumă de 9 803,94 lei și taxa de stat în sumă de 2 972,26 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de SRL „Cebacot” și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 mai 2014.

Nefiind de acord, la 11 decembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, SRL „Cebacot” a declarat recurs, completînd-ul la 10 februarie 2015 prin supliment la recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 mai 2014, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, instanța de judecată judecând cererea de chemare în judecată a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, nu a verificat înscrisurile care au constituit obiect de examinare și care au stat la temelia soluției adoptate. Astfel, indică recurentul că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin pe care prima instanță l-o-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente concluziile instanțelor, acestea fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

A menționat recurentul că nu au fost dovedite circumstanțe considerate de prima instanță și de instanța de apel ca fiind stabilite.

La 04 martie 2015, ÎM "Telemedia Group" SA a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Cebacot” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Cebacot” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de SRL „Cebacot” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Corolevschi

Ion Druță